

Mål T-472/93

Campo Ebro Industrial, SA m.fl. mot Europeiska unionens råd

”Talan om ogiltigförklaring — Förordning — Närmande av sockerpriset i Spanien till gemenskapens pris — Utebliven kompensation åt isoglykosproducenterna — Upptagande till prövning — Skadeståndstalan — Normativ rättsakt som innefattar valet av ekonomisk politik”

Förstainstansrättens dom (första avdelningen) av den 21 februari 1995 II - 424

Sammanfattning av domen

1. *Talan om ogiltigförklaring — Fysiska eller juridiska personer — Rättsakter som direkt och personligen berör dem — Förordning genom vilken sockerpriserna i Spanien i förväg närmas till gemenskapens pris*
(EG-fördraget, art. 173 fjärde stycket och 189; rådets förordning nr 3814/92)
2. *Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Villkor — Normativ rättsakt som innefattar valet av ekonomisk politik — Tillräckligt klar överträdelse av en överordnad rättsregel som skyddar enskilda*
(EG-fördraget art. 215 andra stycket)

3. *Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Villkor — Normativ rättsakt som innefattar valet av ekonomisk politik — Tillräckligt klar överträdelse av en överordnad rättsregel som skyddar enskilda — Närmande av sockerpriserna i Spanien till gemenskapens priser i förväg — Utelivnen kompensation åt isoglykosproducenterna — Principen om berättigade förväntningar och icke-diskrimineringsprincipen — Kränkning — Föreligger inte — Ansvar har inte uppkommit*
 (EG-fördraget art. 40.3 andra stycket och 215 andra stycket; anslutningsakten av 1985, art. 70.3; rådets förordning nr 3814/92)

1. Rätten kan inte pröva den talan om ogiltigförklaring som de spanska isoglykosproducenterna har väckt mot förordning nr 3814/92, i vilken det föreskrivs ett närmande i förväg av de priser på socker som är tillämpliga i Spanien till gemenskapens priser, stöd tilläts till producenter av sockerbetor och sockerrör, och till sockerproducenter för det socker som funnits i lager samt Spanien ges rätt att bevilja ett anpassningsstöd åt sockerproducenter.

För det andra kan den påstådda särskilt ofördelaktiga konkurrenssituation som sökandena åberopat — som består i att dessa, i motsats till de spanska sockerproducenterna, inte fått kompensation för det förtida närmandet av pris som stadgas i förordningen — inte anses utgöra sådana specifika omständigheter som innebär att de bör ha rätt att väcka talan. Gemenskapens lagstiftare har nämligen gjort ett val av ekonomisk politik avseende sockerproducenternas specifika situation, vilken skiljer sig från den som sökandena befinner sig i.

För det första införs genom förordningen åtgärder av allmän giltighet, vilka är tillämpliga på objektivt bestämda situationer och som har rättsverkningar i förhållande till allmänt och abstrakt bestämda kategorier av personer, nämligen producenterna inom sockersektorn. Även om man antar att de spanska isoglykosproducenter som var verksamma när förordningen antogs påverkas av bestämmelserna, trots att de inte omnämns i dessa, så är det dock endast i deras objektiva egenskap av isoglykosproducenter som de påverkas och detta på samma sätt som varje annan ekonomisk operatör inom sockersektorn som faktiskt eller potentiellt befinner sig i en likadan situation.

Slutligen motsäger den omständigheten att en rättsakt som är objektivt utformad kan ha olika verkningar för olika kategorier av operatörer inte att den har karaktär av förordning.

2. Gemenskapen ådrar sig utomobligatoriskt skadeståndsansvar för skador orsakade av normativa rättsakter som institutionerna antagit endast om det skett en tillräckligt klar överträdelse av en överordnad rättsregel som skyddar de enskilda. I ett normativt sammanhang, som kännetecknas av ett omfattande handlingsutrymme

såsom den som är nödvändig för genomförandet av den gemensamma jordbrukspolitiken, inträder gemenskapens ansvar endast om institutionen i fråga på ett uppenbart och allvarligt sätt har överträtt gränserna för sin befogenhet.

3. Förordning nr 3814/92 — i vilken ett närmande i förväg av de priser på socker som är tillämpliga i Spanien till gemenskapens priser föreskrivs, stöd tillåts till producenter av sockerbetor och sockerrör, och till sockerproducenter för det socker som funnits i lager samt Spanien ges rätt att bevilja ett anpassningsstöd åt sockerproducenter — föranleder inte något ansvar för gemenskapen gentemot de spanska isoglykosproducenterna. I förhållande till dessa utgör antagandet av förordningen inte någon kränkning, vare sig av principen om skyddet för berättigade förväntningar eller av den i artikel 40.3 andra stycket uttryckta icke-diskrimineringsprincipen.

Det framgår av en tolkning av artikel 70.3 a och b i akten om Spaniens anslutning att sökandena inte på grund av anslutningsakten haft några berättigade förväntningar om att närmandet mellan de i Spanien tillämpliga sockerpriserna och gemenskapens priser skulle fortsätta efter det att

den ifrågasatta förordningen trätt i kraft. Förordning nr 1716/91 i vilken det föreskrivs att priserna skall närmas i två etapper fram till år 1995, har inte heller kunnat skapa några berättigade förväntningar hos isoglykosproducenterna. Vad gäller den första etappen måste man nämligen beakta det i Europeiska enhetsakten angivna målet att genomföra den inre marknaden den 1 januari 1993. Detta utgjorde en anledning för en försiktig och välunderrättad ekonomisk aktör att förvänta sig en ökning av takten i närmandet av priserna. Vad gäller den andra etappen måste man beakta att det framgår av artikel 7 i den nämnda förordningen att villkoren för närmandet under den perioden inte hade fastställts när förordningen antogs och att dessa villkor skulle fastställas senare.

Den omständigheten att det i förordningen inte föreskrivs några övergångsåtgärder till förmån för isoglykosproducenterna — så att de ges möjlighet att möta den situation som följer av att priserna i förväg närmas varandra, trots att det i förordningen föreskrivs sådana övergångsåtgärder, särskilt i form av stöd till förmån för sockerproducenterna — utgör inte en diskriminering av isoglykosproducenterna eftersom de sistnämndas situation, särskilt i fråga om råvaruförsörjning och produktion, objektivt sett skilt sig från sockerproducenternas.